ANC innrømmer tortur-anklager

rigjøringsbevegel-
en ANC har tortu-
ert fanger. Dette
kjedde på midten
v 1980-tallet etter
t mytteriforsøk,
men er ikke lenger
NC-praksis. Dette
innrømmet Nelson
Mandela til pressa i
åskehelga.

Av BO BREKKE

Beskyldningene om tortur innad i ANC av ANC-fanger ble presentert med full tyngde av en britisk søndagsavis tidligere denne måneden. Avisa bragte et intervju med fem tidligere medlemmer av Umkhonto we Sizwe, ANCs væpna gren, som nå benner seg som flyktninger i Kenya.

De fem fortalte sin historie om at de gjorde mytteri mot sine ANC-offiserer i Angola i 1984, og at de ble holdt fengsla av ANC i fire år etter at mytteriet ble slått ned. I tida etter mytteriet ble de utsatt for brutal tortur, påstår de fem. I 1988 ble de benådet og frigitt, og i desember 1989 romte de fra en ANC-leir i Tanzania.

– Dessverre er det sant at noen av de som nå klager faktisk har blitt torturert, innrømmet Nelson Mandela på en pressekonferanse i påskehelga der han forlot Sør-Afrika for å være til stede på Wembley-konserten til hans ære.

Nelson Mandela innrømmet at ANC hadde gjort feil og tortur hadde forekommet. (Foto: Bo Brekke)

Umkhonto we Sizwe, ANCs væpna gren, har en høy stjerne blant de militante ungdommene. Men avhoppere fra ANC forteller om mytteriforsøk i 1984 og beskylder geriljaens sikkerhetspoliti for å bedrive tortur. (Foto: Bo Brekke.)

Tortur bannlyst

Mandela understreket samtidig at ANC var i mot bruk av tortur og at de som hadde begått disse overgrepene hadde blitt avsatt og disiplinert av organisasjonen.

En egen «Oppførsels-kodeks» for ANC-medlemmene forbyr enhver form for tortur eller fysiske overgrep, understreket Anthony Mongalo i ANC-ledelsen i et intervju med avisa Weekly Mail. Denne *kodeksen* ble utarbeida av et team leda av Albie Sachs og vedtatt på ANCs viktige Kabwe-konferanse i 1985.

Innrømmelsen fra Mandela og andre ANC-ledere begrenser seg til at tortur har forekommet for kodeksen ble vedtatt i 1985, og at de som sto bak torturen har blitt straffet av ordene.

Men de fem tidligere ANC-fangene som nå befinner seg i Kenya insisterer på at torturen har fortsatt og sier de frykter for livet til flere av de mer enn hundre fangene som fortsatt befinner seg i ANC-leire i Tanzania og Uganda.

De fem avhopperne hevder at torturen ble begått av folk fra Umkhonto we Sizwes sikkerhetspoliti *Mbokondo* som skal bety «Steinen som knuser». De fem retter kritikken mot Umkhonto we Sizwes ledelse representert ved Joe Modise og Chris Hani som de mener burde stilles for retten av ANC.

Anklager Chris Hani

En av avhopperne beskyldte Chris Hani direkte for å ha drept opprørs-soldater innafor ANC i Angola. Mytteriet i Angola i 1984 skal ha skjedd etter at flere av geriljasoldatene var misfornøyd med at de slåss mot Unita-enheter i Angola i stedet for å slåss mot apartheidstaten i Sør-Afrika.

– Ingen hær kan leike med mytterister. Vi måtte undertrykke mytteriet med all den styrke vi hadde akkurat som en hver hær ville gjort stilt overfor et mytteri, uttalte Steve Tshwete i ANC-ledelsen i en kommentar.

Mandelas og resten av ANC-ledelsens innrømmelse av de faktiske forhold og beklagelsen av at tortur faktisk forekom i etterspillet av mytteriet, har åpenbart tatt mye av lufta ut av en eventuell hetskampanje mot ANC. Sørafrikanske aviser har de siste to ukene skrevet en rekke artikler om beskyldningene, men dekninga er ikke i nærheten av de voldsomme angrepene som kom mot SWAPO i fjor for tilsvarende beskyldninger om tortur.

Ryddet opp

Alt tyder da også på at ANC har klart å rydde langt bedre opp i eget hus enn det SWAPO har klart. Selv om vi ikke skal være blinde for at det også kan ha skjedd overgrep også etter 1985, viser vedtaket av «Oppførselskodeksen» og ANC-ledelsens åpenhet rundt spørsmålet at ANC selv har vært opptatt av problemet.

– Det er klart disse opplysningene kommer overraskende selv om vi veit de står oppe i en krigssituasjon og at det finnes brodne kar i alle leire. Dette er slikt som ikke skal forekomme, sier Sjurd Tveit, leder i Fellesrådet for det sørlige Afrika.

– *Har Fellesrådet tatt torturspørsmålet opp med ANC tidligere?*

– Vi tok det opp i forbindelse med ANC-avhopperne i Sverige for et par år siden og deres beskyldninger om overgrep. Men det ble da helt klart avvist av ANC, sier Tveit som understreker at Fellesrådet vil følge opp de nye beskyldningene overfor ANC.

I sin uttalelse i anledning ANC-avhopperne i Sverige i 1988, sa ANC i Sverige; «De siste ukene har svenske media hatt mange innslag om 11 avhoppere som søker asyl i Sverige. De anklager ANC (Sør-Afrika) for forbrytelser og voldtekt, tortur, morm med mer.

ANC avviser disse påstandene om forbrytelser som bevisst dikt, løgner som har blitt kokt sammen og blåst opp for å legitimere asylsøknader og som miskrediterer ANC.»

Troverdighet

ANCs meget skarpe avvisning av beskyldninger om tortur for to år siden kan selvsagt ha sammenheng med at de 11 avhopperne i Sverige faktisk bløffet. Men innrømmelsene nå tyder på at ANC har lært av SWAPOs negative erfaringer fra hetskampanjen i fjor.

ANCs åpne innrømmelse av at feil har blitt begått gir langt mer tillit enn en blanco-avvisning av all kritikk. ANC-ledelsen (Det nasjonale eksekutivrådet) har da også erklært at de vil studere beskyldningene fra de fem avhopperne i Kenya i detalj.

Med en slik reaksjon fra ANC blir det også langt enklere å påpeke at de som virkelig har satt tortur av sine fanger i system er apartheidregimet. Noe utallige Amnesty-rapporter har påvist.

ANC-ledelsens åpne innrømmelse av feila har også tatt luven av en mulig hetskampanje. Det var neppe noen tilfeldighet at intervjuet med de fem avhopperne ble offentliggjort rett før Mandela-konserten i London – nettopp på ei tid med knallharde angrep på ANC og Mandela i britisk presse.

Klassekampen 27/4-90

P.B. 1

KL

Sammen om boikott

Av Baard O. Aakvaag

– Dette er et historisk boikott-møte. For første gang går lokalavdelingene for Fellesrådet for det sørlige Afrika og Palestina-komitéen sammen om et felles arrangement. Lederne Unn Sandaker og Christiane Kolberg er svært begeistret for dette møtet.

Det åpne møtet skjer i kveld på Folkets hus. Her har de samlet noen av de fremste eksperter i spørsmålet om samarbeid mellom Israel og Sør-Afrika. Leder av Fellesrådet for det sørlige Afrika, Sjur Tveit, kommer fra Oslo til Tromsø. Han vil ta for seg apartheidstaten Sør-Afrikas samarbeid med Israel.

– Israel og Sør-Afrika har svært like politiske systemer. Begge land driver med fengsling uten lov og dom. Det er derfor mulig å sammenligne disse politiske systemene, mener Sandaker og Kolberg.

– Det er like viktig med sanksjoner etter at Nelson Mandela er sluppet ut av fengselet. Kampen fortsetter. Det har ikke skjedd annet enn at åtte gamle menn er sluppet ut av fengslet, og at dødsstraffen er opphevet, sier Unn Sandaker.

BOIKOTT-MØTE: Unn Sandaker, Fellesrådet for det sørlige Afrika, (til venstre) og Christiane Kolberg, Palestina-komiteen inviterer til felles møte om kampen mot Sør-Afrikas diskriminering av svarte og Israels diskriminering av palestinerne. Foto: Baard O. Aakvaag

Tromsø 19/4-90

Morgenbladet 30/4-90

Mandela oppfordrer Norge til å styrke sanksjonene

Oslo (NTB): Sjurd Tveit ble gjenvalgt som leder i Fellesrådet for det sørlige Afrika da organisasjonen avholdt landsmøte i Oslo til helgen. I et brev til landsmøtet oppfordrer ANC-leder Nelson Mandela om å styrke sanksjonene mot Sør-Afrika kraftig til apartheid-systemet er avskaffet.

– Det er viktigere enn noen gang å støtte frigjøringsbevegelsen når den nå går inn i en avgjørende fase. Etter 30 år i eksil, trenger ANC all den økonomiske og politiske støtte de kan for å bygge opp organisasjonen igjen, sier den gjenvalgte lederen Sjurd Tveit.

I en uttalelse fra lan mener organisasjonen at være meningsløst å fjer redusere de internasjona sjonene mot Sør-Afrika

BOYS: Bhundu Boys er en av Afrikas mest kjente musikkgrupper. 10. mai holder de konsert på Nobile.

Afrikanske frihetskjempere

Bhundu Boys heter en av Afrikas mest populære grupper. De har nå kursen for Tromsø. 10. mai arrangerer Fellesrådet for det sørlige Afrika konsert på Nobile. Besøket skjer i forbindelse med at staten Zimbabwe feirer ti års jubileum. Flere av medlemmene i gruppen har vært frihetskjempere.

Av Baard O. Aakvaag

Gruppen startet like etter at de svarte soldatene kom ut av bushen for å feire landets uavhengighet og frigjøring fra det hvite rasistregimet. Flere av bandmedlemmene deltok aktivt i krigføringen. De begynte å spille på de små klubbene i hovedstaden Harare og utviklet etter hvert en egen stil som fikk navnet jit.

Folkemusikk

Musikken til Bhundu Boys er en blanding av tradisjonell folkemusikk og andre musikkgenrer som reggae, rock og soul.

Det var først da de dro til England i 1986 at de nådde frem til det store publikum. De ble hyllet av kritikere og musikere. I denne perioden var det blitt svært populært å lytte på afrikansk musikk. En platekontrakt med Warner Brothers ble undertegnet og en tid etter kom platen «True Jit» ut på markedet.

En del av inntektene har de brukt til å bygge et studio i Harare. Her har andre musikere fått muligheten til å spille inn sin musikk.

Konserten i Tromsø arrangeres i fellesskap mellom Fellesrådet for det sørlige Afrika og Tropics.

Tromsø. 5/5-90

The Bhundu Boys fra Zimbabwe varmer opp foran turen til Norge. De spiller i Tromsø (torsdag), Trondheim (fredag), Oslo (lørdag) og B (søndag).

RYTMISK U-HJELP FRA SØR TIL NORD

Fra det sørlige Afrika til det nordlige Norge –The Bhundu Boys fra Zimbabwe spiller i Tromsø, Trondheim, Bergen og Oslo denne uka. De siste årene har de vært et av de største navnene innen afrikansk musikk med sin oppkvikkende *jit*, frisk musikk for kropp og sjel.

GEIR RAKVAAG

Den lille norgesturneen til The Bhundu Boys er et ledd i feringa av ti års uavhengighet for Zimbabwe. Bhundu betyr bush på det lokale shonaspråket. Bhundu Boys er frihetskjempere som kom ut fra bushen etter at kampen mot det hvite apartheidregimet som kalte landet Rhodesia var vunnet. Gruppa ble startet samtidig som hjemlandet ble selvstendig.

FRIHET

– Vi var bare småjutter. Vi var ikke med i krigen direkte, men vi holdt mer øyne i ørene og lagde. Vi oppmuntret folk, og sa at dette var noe vi måtte vøre over en dag. Dette landet startet vi jo etter uavhengigheten. Etter 2 år var vi ute og spilte lenge kunne vi komme frem og sånt, vi var ung og rynge ut frihet.

Det er gitaristen Rise Kagona som er den som begynte ideen for The Bhundu Boys. Det var han som startet gruppa, som til å begynne med spilte sine egne versjoner av musikk fra de andre afro-amerikanske forbilder i Rise Kagonas land og der inspirert av hvem og hvor de andre bandene det mindre erstatning forbilder.

POPMUSIKK

Faterhjert fant de sin egen måte å spille musikk på. En av verdiene var da Elo Zimbabwes utøfte store internasjonale musikkfestival. The music Majestuso, som omtrent er for musikkfestivalen å regne. Hans chimurenga musikk ble et forbilde for deres jit.

– Vi vokste opp med musikken fanns og ble veldig inspirert av den. Men musikken var basert på gamle tradisjoner, den var ofte spilt av eldre folk som forsatte den bedre. Vi lager popmusikk for ungdommen. Vi er påvirket av rock og pop, The Beatles og The Rolling Stones og sånt, som vi hørte mye av før vi fikk et fritt land.

IKKE BARE POLITIKK

Selv om The Bhundu Boys har sterke meninger om konkrete politiske situasjoner i det sørlige Afrika, både for og på, understreker de at de ikke er et politisk band. Sangene deres handler heller om det gutter i Backstreet Girls er gang treffende beskrevet som «livet og sånt». En sang kan være om rhodesiske soldater som leter etter frihetskjempere i landsbyen til sangeren Biggie Tembo. Neste sang kan handle om å skaffe penger til et ungdomssenter, om å danse til musikken – eller om noe helt annet.

Uten at vi skal gjøre det å være ved betydningen av «bare» jakter vi korte overtallige sånne intrigerte ting. Vi er ikke overtallige sånne intrigerte ting. Vi er ikke overtallige sånne intrigerte ting. Vi er ikke

MUSIKK-EKSTRA

TIL OSLO: Bhundu Boys fra Zimbabwe vil sørge for høy temperatur på Rockefeller i Oslo forstkommende lørdag.

SUGGERERENDE afrikanske rytmer

AV CATHARINA JACOBSEN

En lokal hetebølge vil nå Rockefeller i Oslo lørdag. Den er identisk Zimbabwe – en av Afrikas mest populære grupper – som også i internasjonalt. Særlig har britene falt pladask for den suggererend kommer aller best til sin rett på scenen.

Bhundu Boys har spilt sammen i 10 år, men gjennombruddet utenfor hjemlandet kom først for tre–fire år siden, da den engelske musikkavisen NME kåret dem til årets beste liveband.

– Vi kaller musikken vår for Jit, forteller gitaristen Rise Katonga. – Det er en blanding av tradisjonell afrikansk folkemusikk, rock, reggae og soul.

Synger på sitt språk

Bhundu Boys synger på sitt eget språk, shona, men de ønsker å kommunisere med publikum, og benytter seg av og til av engelsk, forteller Katonga.

– Den ekte afrikanske musikken har alltid eksistert, men den har vært undertrykt og overseit. Da jeg vokste opp, var radioen full av hvite band, slike som Rolling Stones og Beatles. Først etter frigjøringskrigen ble vår egen musikk spilt på radioen.

STOLT: Rise Katonga fra Zimbabwe er stolt over Bhundu Boys' suksess.

Rise Katenga mener at Bhundu Boys har klart å heise et godt synlig flagg, og tror musikken og tonekene de formidler har en oppdragende effekt på hvit europeisk ungdom.

Lyden av afrikansk frihet

...undu Boys er ...ropt til Afrikas ...este pop-band ...startér fire-...gers Norges-...rne i Tromsø i ...eld.

Høsten 1987 opptrådte Madonna på Wembley i London. Oppvarmingsbandet het Bhundu Boys, de fra Zimbabwe, musikken ...s var en usalig blanding av ...trisk forsterka tradi...smusikk fra denne delen ...frika, vestlig og afrikansk reggae. De kalte den «Jit». ...hundu Boys betyr gutta på ...en, de var tredje genera...s musikere i en nasjonal og ...isk musikktradisjon som ...te ut av frigjøringskrigen...utten av 70-tallet. Hjemme ...e de gitt ut en vakker ...g av singler. Noe tilfeldig ...de fem gutta fra Harares ...ste township, Highfield, ...selig til å bli talk of the ...i Londons show business. ...av de multinasjonale pla...tskapene hatte dem inn i ...avn, det var full lansering ...ny LP og altså Wembley Madonna.

...er ikke best

...k Johansen, en av ...ntapene bak Hot Club ...icana-kveldene på Rocke...r i Oslo, er med og ar...rer Norges-turneen, et ...arbeid mellom Fellesrådet ...det sørlige Afrika og NO...

...da jeg traff Bhundu Boys i London på denne tida poengterte de at det var mange band blant annet til Thomas Mafumo, The Lion of Zimbabwe, som regnes som grunnleggeren av den nye nasjonale popmusikken.

– Og dette var på et tidspunkt da de sjøl ble kjørt fram som det nye store i britisk pop. For min del hadde jeg aldri hørt noakan til konsert-band, sier Johansen.

Den legendariske BBC-disc-jockeyen John Peel skal ha sin del av æren for at det ble en åpning of Bhundu Boys i Anglo-amerikana. Han snappa opp noen av de tidlige singlene, spilte dem med stor entusiasme i sine radioprogrammer.

Rett fra jungelen, i så fine dresser! Pop fra Zimbabwe i Norge denne uka.

...rik Johansen. – For fire år sia gikk jeg rundt og søkte etter lokaler for Hot Club Tropicana. ...e norge som i Cape Town. Restaurantene i Oslo var ikke engang kalevegs kypp på å tjene ...i på en søndag. De så svarte folk som kaffe, ...e trekkmakere som bare drakk vann. (Foto: ...H. Hansen)

Satsa på småklubbene

En annen faktor var at selskapet som satsa på dem hadde hørt av andres feilslåtte forsøk på å lansere afrikansk musikk i vesten. Tidlig på 80-tallet var en artist som King Sunny Ade fra Nigeria forsøkt solgt internasjonalt som «Afrikas Bob Marley», med tradisjonelle, storslåtte konserter i storbyer i Europa og Amerika.

Bhundu Boys satsa på småklubbene, spilte hvor de fikk muligheiene og skaffa seg gjennom dette sitt formidable rykte som konsert-band. De ble kåra til «beste nye band» og lignende ting i britiske musikkaviser.

– Noe i musikken deres klikka tydeligvis spesielt godt inn i eorer tilvendt anglo-amerikansk pop. Det er afrikansk pop, i motsetning til mye annen musikk fra dette kontinentet som er vanskeligere tilgjengelig og lener seg i retning vestlig jazz.

Uten grenser

Per Eirik Johansen har besøkt Bhundu Boys i deres hjemstrakter og beskriver miljøet for levende dansemusikk i Highfield som avsindig. Opptrinnene var den levende popmusikken i Zimbabwe prega av lokalt kopierte versjoner av vestlig pop, men også musikk fra afrikanske musikalske sentra som Sør-Afrika og Zaire ble hjemmehørende.

Frigjøringa førte til et oppsving i nasjonal kulturbevisthet, og i følge Johansen betydde musikken enormt mye i frigjøringskampen. Den mest populære artisten av alle Thomas Mafumo, feda an i å elektrifisere tradisjonell folkemusikk, f.eks. ble lyden av det lille fingerpianoet mbira, kopiert på el-gitar.

Bob Marley besøkte Zimbabwe, noe som regnes som en avgjørende hendelse for reggae-musikkens innflytelse i landet.

Bunad best i Europa

I mange afrikanske musikkkulturer finnes et ganske annet forhold til å blande ulike sjangere. I Europa er båsene så klart atskilt, og når de overskrides gjøres det ofte så stort nummer av det. Afrikanske musikere får ofte snurrige reaksjoner i Euroamerika med utgangspunkt i dette. De blir gjerne best li[illegible] de kommer dansende [illegible]ommer og vaien[illegible] de fja[illegible]unaden. Den som stiller i dagens autentiske afrikanske show-tradisjonen med alskens vestlig innflytelse, teknologi, stjernedyrking og moter, oppfattes som uekte.

Også Bhundu Boys er til en viss grad blitt ofer for dette. Den første originale LP-plata deres for det vestlige markedet, «True Jit», var produsert i svært «vestlig» retning og fikk en kjølig mottakelse fra folk som hadde likt de primitivt produserte singlene deres.

Døde i Paris

– Og i Paris slo de aldri gjennom, noe jeg tror har med dette å gjøre. Paris er senteret for afrikansk musikk i Europa. Her finnes store afrikanske miljøer med musikere, studioer, plateselskaper og utesteder. Det man først og fremst er opptatt av er den cubanskinspirerte Zaire-musikken. Det er slike miljøer hvite grupper som Les Negresses Vertes og Mano Negra er påvirka av, sier Johansen.

– Men det kan jo også ha med den tradisjonelle rivaliseringa mellom popmiljøene i Frankrike og Storbritannia å gjøre.

Etter gjennombruddet i Storbritannia dro Bhundu Boys tilbake til Zimbabwe. Der brukte de penga sine på å bygge opp et studio som det er katastrofal mangel på i det fattige landet.

– Bhundu Boys er også spesielle fordi de aldri ble odelagt av europeisk suksess. Den siste plata deres, «Pamperi», er produsert i deres eget studio i Harare. Den har fått gode kritikker, men det er likevel som konsert-band de er uovertrufne, sier Per Eirik Johansen.

Bhundu Boys spiller i Tromsø i kveld, i Trondheim, Oslo og Bergen henholdsvis den 11. mai, 12. og 13. mai.

KNUT SELSJORD

Klassekampen

30.4.90

NMopm/2002/4

1 300 barn i Zimbabwe får rent vann

Det såkalte Zimbabwe-prosjket ved Toso skole er vel i havn. Skolens elever, med hjelp fra foreldrerådet, har klart å samle inn 20 000 kroner. Pengene skal brukes til kjøp av en vannpumpe til St. Nicholas School som ligger ti mil sør for Harare.

Inger Anne Lillebø

St. Nicholas School har 13 00 elever. Skolen har egen brønn, men ingen vannpumpe. Da elevene ved Toso skole fikk høre om problemet, satte de i gang. Her kunne de hjelpe til.

Vaffelsalg, yoghurtsalg, utlodning og hyggekveld har tilsammen skaffet 20 000 kro-

Det er nok til at vann-...npen kan kjøpes.

...kolen samarbeider med ...esrådet for det sørlige ...ka. Det er Fellesrådet ...i skal sørge for at pumpen ...pes inn og plasseres på ... aktuelle skolen.

...et var lærer Kari Dess-..., som i september i fjor ...okte Zimbabwe, som ...igsatte prosjektet. Hun ...yttet en hel dag ved St. Nicholas School, som ligger på landsbygda i landet som kun har vært selvstendig i ti år.

Fattigdom og vannmangelen var skrikende. Desserud spurte om det var noe hun kunne bistå med, og fikk servert en ønskeliste fra skolens rektor. Vannpumpe sto som ønske nummer en.

Tirsdag dro foreldrerådet ved Toso skole i gang en hyggekveld på Glassheim. 350 mennesker stilte opp, og kake- og kaffesalg samt utlodning skaffet 12 000 kroner i vannpumpe-kassen.

- Det var en utrolig oppslutning. Vi må bare takke handelstanden i Jevnaker for bidragene, sier foreldrerådets formann Erich Mathiesen.

Den nødvendige vannpumpen vil stå klar til bruk i Zimbabwe så fort som mulig.

1 500 kroner ...tjente elevrå...det (bildet) ...ved Toso sko...le på yoghur...salg.

Ringeriks Blad 30/4-90

Arbeider-Avisa 30/4-90

Solidaritetskveld

I Bakke Bydelshus markeres dagen før dagen med internasjonal solidaritetskveld, ett fargerikt og bredt innslag i 1. mai programmet i Trondheim. Og i sentrum for oppmerksomheten i år står det eritreiske folkets frigjøringskamp etter flere tiårs vepnet konflikt med Etiopia.

Tekst: Steinar Furunes
Foto: Tom E. Østhuus

Fra programmet kan vi nevne kurdisk og tamilsk folkedans, gambiske trommer, Son Austral og Aurora. Konferansier er Said Al - Hajji, og det blir appell ved Skandinavia-representanten for det eritreiske folkets frigjøringsorganisasjon.

Solid tradisjon

Eritreisk og Chilens blir det i matvegen, og dansemusikken besørger Betty Big Boom Band.

«Dagen før Dagen» i Bakke Bydelshus er etter hvert blitt en solid tradisjon og i fjor var over 400 mennesker samjet og markert inngangen i 1. mai-feiringene.

Det er et meget bredt spekter av organisasjoner som står bak denne kvelden som går inn i Trondheims offisielle 1. mai-program. Sammen med Samorg finner vi Kristelig Studentforbund, SV, SU, NKP, Innvandrerrådet, NOAS, Internasjonalt senter, SOS Rasisme, Fellesrådet for det sørlige Afrika, Lagit, Chilenere i Trondheim, Kurdere i Trondheim, Gambia-Foreninga og Eritrea-Foreninga.

Og hele overskuddet av denne kvelden før dagen skal i år gå til eritreernes frigjøringsorganisasjon, EPLF.

Mikiel Mahari, Steinar Skjerdingstad og Simon Gerameskel ønsker velkommen til internasjonal solidaritetskveld i Bakke Bydelshus i kveld.